

Vlaams
Parlement

vergadering **C112 – CUL14**
zittingsjaar 2012-2013

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media

van 7 februari 2013

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het aantal gekwalificeerde trainers binnen sportclubs - 494 (2012-2013)	3
Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de internationalisering van het amateurvoetbal en de doelstellingen van de Vlaamse voetballiga - 640 (2012-2013)	5
Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over De Gordel 2013 - 744 (2012-2013)	
Vraag om uitleg van mevrouw Irina De Knop tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het voortbestaan van De Gordel - 753 (2012-2013)	
Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de toekomst van De Gordel - 774 (2012-2013)	10
Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de resultaten van de door NADO Vlaanderen in 2012 uitgevoerde dopingcontroles - 758 (2012-2013)	
Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de aanstelling van Vlaamse controleartsen in het kader van het antidopingbeleid - 759 (2012-2013)	16

■

Voorzitter: de heer Philippe De Coene

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het aantal gekwalificeerde trainers binnen sportclubs - 494 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, minister, collega's, op 15 december jongstleden vond de vijfde editie plaats van de Dag van de Trainer. Daar verklaarde Carla Galle, administrateur-generaal van Bloso, dat van de 53.000 Vlaamse trainers slechts 40 procent gekwalificeerd is. 60 procent heeft geen sportspecifieke opleiding gevolgd. Volgens mevrouw Galle is er dus nog een hele weg af te leggen, al reikt de Vlaamse Trainersschool (VTS) wel jaarlijks 4000 diploma's uit, wat een verdubbeling is ten opzichte van de voorbije jaren. De trainers moeten meer doorstromen naar hogere niveaus en er moet meer worden ingezet op permanente bijscholing en competentieontwikkeling.

Minister, u benadrukte op de Dag van de Trainer dat er nood blijft aan een verdere professionalisering van zowel amateur- als proftrainers. U wees erop dat de verdere uitbouw van de VTS een van de prioriteiten is in het Topsportactieplan III. De vaststelling dat nog steeds zes op tien trainers niet over een sportspecifiek diploma beschikken, is frappant. Vlaanderen neemt nochtans veel maatregelen om de scholing en de vorming van trainers te stimuleren: via het Sportfederatiedecreet, via het decreet Lokaal Sportbeleid en via de VTS, die de sportkaderopleidingen promoot.

Desondanks blijkt dat bijna 32.000 Vlaamse trainers niet over een sportspecifiek diploma beschikken. Uzelf wilt clubs en trainers via stimuli aansporen om in te zetten op vorming, maar in de praktijk lijkt dit veel te weinig te lukken. De clubs maken ook gebruik van de achterpoortjes in de subsidiereglementen. Veel trainers beschikken niet over een diploma. Mocht hetzelfde gebeuren in bijvoorbeeld het onderwijs, dan zou men moord en brand schreeuwen.

Minister, hoe bekijkt u het gegeven dat ondanks de vele initiatieven en maatregelen die Vlaanderen neemt, nog steeds blijkt dat zes op tien trainers niet over een sportspecifiek diploma beschikken? Welke maatregelen zult u nemen om het aantal trainers met een sportspecifiek diploma te verhogen? Volgens mij is een statuut voor de trainers en sportbegeleiders onontbeerlijk om zowel de clubs als de trainers te stimuleren zich te professionaliseren. Welke stappen zijn er de laatste maanden gezet in dit dossier met betrekking tot de semi-agorale arbeid in de sport?

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Er werden de laatste jaren heel wat initiatieven genomen om de kwalificatiegraad te verhogen. Zowel het huidige Sport voor Allen-decreet als het decreet Sportfederaties hebben een verhoging van het aantal trainers teweeggebracht bij de Vlaamse Trainersschool. In 2003 waren er 2100, nu zijn er 4100. In de periode 2003-2011 zijn er 20.000 nieuwe gekwalificeerde trainers opgeleid door de Vlaamse Trainersschool. Daar mag je de masters en bachelors LO ook nog bij tellen. Er zijn dus grote inspanningen gebeurd en het aantal trainers is in elk geval al sterk verhoogd. Jaarlijks vallen er natuurlijk ook af.

Hoe krijgen we die trainers tot bij de sportclubs en hoe kunnen we die sportclubs verder professionaliseren? We hebben al maatregelen genomen. We vragen sportclubs om functies te clusteren en zo volwaardige jobs te creëren. Dat is ook een element dat ertoe kan bijdragen om trainers daar te krijgen.

We moeten sportclubs ook stimuleren tot een betere samenwerking met andere lokale clubs of clubs binnen dezelfde regio, waar we onder andere via ons nieuwe decreet Lokaal Sportbeleid op inzetten. In de grote sportclubenquête zagen we dat de grotere clubs

gemakkelijker de stap naar gekwalificeerde trainers zetten. Er is ook de professionele ondersteuning van de sportclubs, bijvoorbeeld via Vlabus.

We moeten de gemeenten blijven sensibiliseren en stimuleren om in hun subsidiereglementen sport de kwaliteitnastrevende bepalingen te behouden of op te nemen waardoor sportclubs extra worden gehonoreerd voor het inschakelen van sportgekwalificeerde trainers en dit zeker in functie van de jeugdsportwerking. Unisportfederaties stimuleren we en zetten we aan tot het invoeren van een licentieplicht, waardoor de sportclubs worden verplicht om sportgekwalificeerde trainers in te schakelen. Ten slotte moeten we een specifiek statuut semi-agorale arbeid van de trainer opstarten en uitwerken.

Mevrouw Werbrouck, ik deel uw bezorgdheid en ben ervan overtuigd dat we die initiatieven zo verder moeten uitrollen.

Dan zijn er ook nog initiatieven in een voorbereidende fase. Ik verwijs naar de Vlaamse Trainersschool, die permanent bezorgd en creatief is en extra maatregelen neemt om jaarlijks nog meer trainers op een kwalitatieve manier op te leiden. Hun credo is een mooi credo: 'meer trainers beter opleiden'. Beide aspecten zitten erin: het is meer en het is beter.

Ik denk dat het aspect van het evolueren naar modulaire opleidingsstructuren daarbij een mooi voorbeeld is, maar ik vermeld zeker ook de recent ontwikkelde procedure voor eerder verworven competenties en eerder verworven kwalificaties (EVC-EVK). Er zijn heel wat trainers die kwalificaties hebben, maar die de kwalificatie ook gecertificeerd kunnen krijgen op basis van hun jarenlange ervaring, soms gekoppeld aan een beperkt en persoonlijk studietraject. Dat is wel interessant: een trainer die al jaren ervaring heeft maar nog iets mist, moet dan niet de gehele cursus volgen maar kan modulair les volgen. Zo krijgt hij dan het statuut van gekwalificeerde trainer.

De uitwerking van een statuut semi-agorale arbeid is zoals gezegd zeker een van de maatregelen om de professionalisering in de sportsector te bevorderen. Er vond al een verkennend gesprek plaats met het kabinet van minister Vanackere. In navolging van een overleg tussen de drie gemeenschapsministers van Sport werd een brief aan minister Vanackere gestuurd waarin onder andere de piste van de semi-agorale arbeid werd aangekaart. Tot nu leverde dit nog geen concrete resultaten op.

Dit neemt niet weg dat ik hoop dat de besprekingen met de federale kabinetten over de krijtlijnen voor een effectieve realisatie toch zo snel mogelijk kunnen worden opgestart, maar ik kan dat moeilijk voorspellen. Er zijn drie federale ministers bij betrokken, namelijk de ministers van Sociale Zaken, Financiën en Werk.

In voorbereiding op die besprekingen heb ik samen met mijn collega's van de andere gemeenschappen al een oplijsting gemaakt van de mogelijke scenario's en heb ik hierover zowel intern als extern technisch advies opgevraagd. De voorbereidingen met de gemeenschappen zijn getroffen, we hebben initiatief genomen en wachten op een federale reactie.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, bedankt voor uw duidelijk antwoord.

Het is niet zo dat men een goede trainer is omdat men een diploma heeft. Ik ben ervan overtuigd dat mensen met ervaring hun kennis kunnen doorgeven, goede trainingen kunnen geven en onze jeugd kunnen begeleiden. Dat klopt allemaal wel, maar als het ergens anders zou gebeuren, dan heb ik toch het gevoel dat het niet kan. Onze jeugd moet opgeleid worden, en die opleidingen zijn niet zo moeilijk. Je moet er alleen de nodige tijd voor nemen. Ik heb ook al die opleidingen gevolgd, tegen mijn zin eerlijk gezegd, maar zo moeilijk zijn ze niet.

Ik vind dat de mentaliteit moet veranderen, en dat men een positiever beeld moet brengen om mensen aan te sporen om die cursussen te volgen. Het heeft nog altijd een heel negatieve klank. We moeten terug op de schoolbanken zitten, we moeten stil zitten en studeren. Het

moet positiever worden aangebracht, en niet als opleiding, als diploma. Ja, het is misschien wel een diploma, maar het moet anders worden aangebracht. Het heeft een negatieve klank voor mensen die al tien jaar in het vak zitten en die de schoolbanken al twintig jaar verlaten hebben. Ik wil dus gewoon maar aangeven dat we dat op een betere manier zouden kunnen promoten, om zo over kwaliteitsvolle trainers te beschikken.

Minister, ik steun u als we naar professionalisering streven. We moeten van de zes op tien trainers die nu geen diploma hebben, naar een hoger aantal gaan. We moeten kritisch durven te zijn voor onszelf. We moeten misschien proberen de stimulemaatregelen aan te passen en te verbeteren, want er zijn nog veel te veel achterpoortjes. Er worden nog namen gebruikt zoals bijvoorbeeld ‘Trainer A’. Dergelijke namen worden gebruikt als zijnde ‘zagezegde trainers’, maar dat zijn ze eigenlijk. Desondanks krijgen de clubs daar toch wel geld voor. Er zijn nog heel wat achterpoortjes die niet gecontroleerd worden. Ik hoor dat dit gebeurt. Dan zijn het mensen uit de jeugd zonder diploma die de trainingen ‘zagezegd’ overnemen, maar dan doen ze dat jarenlang. Dit is misschien geen zwaar knelpunt, maar het veroorzaakt toch wel wrijvingen.

Ik ben heel blij met jullie werk naar de gemeenschappen toe, en dat er een vraag is gestuurd naar federaal minister Vanackere. Er blijft inderdaad een probleem met de semi-agorale arbeid. Het is een heel moeilijk concept, waar heel wat mensen bij moeten worden betrokken. We hebben al een stap vooruitgezet en we hopen dat er in deze legislatuur nog een verdere stap vooruit wordt gezet, zodat er eindelijk een doorbraak komt: een doorbraak voor de sportclubs en de trainers om effectief het statuut te krijgen. Voor mij is het statuut eigenlijk al gelinkt aan een professionalisering.

Ik zou nog heel kort willen zeggen dat we op de goede weg zijn met het aantal trainers, maar dat het nog veel beter moet. Blijf vooruitgaan. Ik hoop dat bij de zesde editie van de Dag van de Trainer mevrouw Galle zal kunnen zeggen dat we al aan 60 procent gediplomeerden zitten, en 40 procent niet-gediplomeerden. Op die manier zouden we al een positieve ommekeer hebben kunnen bewerkstelligen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van de heer Wim Wienen tot de heer Philippe Muylers, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de internationalisering van het amateurvoetbal en de doelstellingen van de Vlaamse voetballiga - 640 (2012-2013)

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Voorzitter, minister, de internationalisering van het voetbal is geen nieuw gegeven. De eerste buitenlandse spelers liepen al voor mijn constructiedatum op onze velden rond. Dat is dus niet nieuw.

In het verleden werd dat echter wel beperkt. Heel lang kon men in het voetbal slechts twee of drie internationale of buitenlandse spelers opstellen. Minister, ik geef een voorbeeld dat u wel zal bevallen. Guy Thys stelde misschien Flemming Lund, Karl Kodat en eventueel nog een Nederlander op, of de Oostenrijker Riedl, maar dan was het wel afgelopen. De rest van de ploeg bestond dan onder meer uit Jean Trappeniers, Jos Van Riel en René Desaeeyere, die nog heeft gespeeld voor alle drie grote Antwerpse clubs. Die beperking was dikwijls een grote frustratie voor andere buitenlandse spelers. Ik weet dat ook in die periode de bekende internationale trainer Louis van Gaal bij Antwerp meer op de bank heeft gezeten dan hij op het veld stond. Dat ontlokte bij de man trouwens kritiek op de trainer. Hij zei aan Guy Thys: “Trainer, u moet mij opstellen, want ik kan alles met een bal.” Waarop Thys antwoordde, met

het Antwerpse flegma hem eigen: “Ja maar Louis, ge hebt de bal nooit.” Dat was misschien wel een leuke anekdote.

Door de doorgedreven professionalisering van het voetbal en vooral de Europese regelgeving ter zake zijn we echter in een situatie beland waarbij er, zeker in het betaald voetbal, dikwijls meer buitenlanders op het voetbalveld staan dan mensen uit ons eigen land, mensen die uit jeugdopleidingen van onze clubs komen. Ik betreur trouwens ook dat recent nog de Europees commissaris bevoegd voor sociale zaken de Fédération Internationale de Football Association (FIFA) op de vingers heeft getikt omdat de FIFA met het idee speelt om het aantal buitenlanders bij een club opnieuw te beperken tot vijf. Pijnlijk, maar voor het betaald voetbal zie ik dus niet veel meer mogelijkheden.

Iets anders is het amateurvoetbal. Ik vind het een pijnlijke en verontrustende evolutie als bijvoorbeeld bij een club als KV Turnhout, die eigendom is van een welgesteld Egyptenaar, een hele ploeg uit Caïro, de trainersstaf inbegrepen, wordt overgevlogen om in Turnhout te komen spelen. Iedereen die bij die club betrokken is, is eigenlijk vervangen door Egyptenaren. Men heeft destijds een pseudosplitsing van de voetbalbond doorgevoerd. Het Vlaams Belang en de N-VA, toen nog met de heer Van Dijck, wilden verder gaan dan dat. De heer Van Dijck is daar enigszins van teruggekomen, maar goed, dat is een ander verhaal. De bedoeling van die splitsing van de voetbalbond was dat de Vlaamse overheid de nodige subsidies zou kunnen vrijmaken voor het voetbal. Zo is dan de Voetbalfederatie Vlaanderen (VFV) in het leven geroepen, om de jeugdopleidingen en het jeugdvoetbal met een toch aanzienlijk bedrag te stimuleren. Dan vind ik dat het probleem nog groter wordt, want die jeugdspelers, die spelers die een jeugdopleiding hebben gehad, maken totaal geen kans meer om in een eerste elftal van een Vlaamse club terecht te komen. Nu is dat bij KV Turnhout alleszins het geval. Dat kan geenszins het opzet zijn van de VFV. Dat is ook niet het geval, als we de doelstellingen van de VFV bekijken. We moeten ervoor blijven zorgen dat jeugdspelers die een jeugdopleiding hebben genoten bij een van de bij de federatie aangesloten clubs, de mogelijkheid blijven hebben om in een eerste elftal van een Vlaamse club terecht te komen.

Minister, die evolutie verontrust me dus wat. Wat is uw standpunt over die internationalisering, ook van het amateurvoetbal, het voetbal in de lagere klassen? Wat zijn de gevolgen van een dergelijke evolutie voor het jeugdvoetbal, dat via de VFV wordt gesubsidieerd? Moeten er maatregelen worden genomen op dat vlak, en welke kunnen dat dan zijn? Belangrijk voor dit gremium is natuurlijk de vraag welke maatregelen de Vlaamse overheid in dezen kan nemen. Hebt u dit al eens doorgepraat, onder meer met de VFV? Zo ja, wat is het resultaat?

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, minister, geachte leden, ik wil me volledig aansluiten bij de heer Wienen, die een pertinente vraag stelt. Na de invasie van derderangsvoetballers in de eerste klasse krijgen we nu opnieuw een invasie, van derderangsvoetballers in de derde klasse. Ik vraag me af waarmee we nu in godsnaam bezig zijn. Moeten wij dan nog investeren in die kwaliteitsvolle jeugdopleidingen? Waarom zouden de clubs hun werking professionaliseren, als ze dan toch hun jeugd aan de kant zetten voor buitenlandse voetballers, die niet noodzakelijk betere voetballers zijn? Waarom zouden die jeugdtrainers daar nog blijven? Ik vind dat heel betreurenswaardig.

We hebben de problemen deels aan onszelf te danken. De federale overheid heeft maatregelen genomen om ervoor te zorgen dat die voetballers gemakkelijker hierheen konden komen, met een toeristenvisum. Er kan ook een geldige arbeidskaart zijn. De sociale bijdragen die ze moeten betalen, zijn heel gering. Dat zijn federale maatregelen, maar ik vind dat we ook naar onszelf moeten kijken. De Koninklijke Belgische Voetbalbond (KBVB) is gesplitst in een Vlaamse en een Waalse vleugel. In 2010 kreeg men een kleine 400.000 euro aan subsidies, enkel en alleen voor die jeugdsport. Dat is dus 16 miljoen Belgische frank die de Vlaamse overheid jaarlijks investeert in die kwaliteitsvolle opleiding van onze

voetballertjes. Alle middelen ten spijt zien we dat die sporttoekomst gewoon wordt weggeveegd doordat er heel veel buitenlanders komen. Voor de hogere klasse kan ik dat nog begrijpen, maar ik vind dat de lagere klassen daarmee moeten oppassen.

Ik kan niet anders dan me aansluiten bij de heer Wienen. Minister, wat gaat u daaraan doen? Kunt u bijvoorbeeld de subsidies inhouden of verminderen? Hebt u al contact gehad met de Voetbalfederatie?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Dit is een problematiek die eigenlijk niet te maken heeft met het sportbeleid. Ik wil de situatie eens vanuit een ander oogpunt belichten. Zo is het ook een beetje belicht door mevrouw Werbrouck.

Aan de basis ligt het feit dat we in dit land een RSZ-regeling (Rijksdienst voor Sociale Zekerheid) en een fiscale regeling hebben die ervoor zorgt dat ook clubs met minder vermogen toch buitenlanders kunnen aantrekken tegen minimumlonen of lonen waar ze zeer lage RSZ-bijdragen op betalen. Dat is een plaag. Het is ronduit een schande, dat wil ik hardop zeggen. Het geldt voor mij ook voor eerste klasse. Dit soort maatregelen, die indertijd zijn genomen voor een aantal topsporten, vind ik niet correct, en zeker niet in de huidige context. Ik vergelijk ze graag met de uitwassen van notionele intrestaftrek. Het is misschien vergezocht, maar het is eigenlijk een vorm van oneerlijke concurrentie in de voetballerij, maar ook onder sporten onderling en tussen de cultuurwereld en de sportwereld. Dat zijn dingen die niet eerlijk zijn. Daardoor wordt de drempel laag om die tweede- en derdeklassers uit het buitenland te betalen. Clubs hebben dan de neiging om solden in de internationale transfermarkt te brengen. Als er dan toevallig een Egyptische schijnmecenas, een Chinese gokbaas of wat dan ook een voetbalclub overneemt, dan krijg je deze fenomenen.

Daarnaast vind ik ook dat internationalisering in de sport niet noodzakelijk een kwade kwestie is. We moeten niet doen alsof als we alleen met Vlaamse of Belgische – al naargelang uw ideologie – voetballers zouden spelen, we dan fantastisch voetbal zouden krijgen. Ik vind internationale uitwisseling in de sport en in de cultuurwereld niet noodzakelijk kwaad.

In de sport geldt de wet van de natuurlijke selectie, hoe hard die ook is. Als je niet goed genoeg bent, dan word je niet opgesteld en tel je niet meer mee, dat is nu eenmaal zo. Als we absoluut geen jeugdtalent zouden hebben in dit land, zou ik niet kunnen hebben genoten van de match België-Slowakije gisteren. Dat bewijst dat we een onwaarschijnlijk goede generatie voetballers hebben in dit land.

Minister, de uitwassen moeten we bestrijden. Dat moet vooral op federaal niveau gebeuren. Wij moeten investeren in goede jeugdopleidingen. Dat is aan de gang. Mijnheer Wienen, de splitsing is daar volgens mij wel een bijdrage toe. Er moet nog wel meer in jeugdvoetbal en in jeugdsport tout court worden geïnvesteerd, en ook in gekwalificeerde trainers. Ik denk dat u nu een soort van gevolg ziet en dat koppelt aan een foute oorzaak. Dat is mijn mening. Laat ons investeren in het jeugdvoetbal zodat we nog veel meer van dergelijke jeugdvoetballers krijgen zoals ik ze gisteren op de televisie heb gezien. We moeten de uitwassen van de RSZ-regeling aankarten op het federale niveau. Het is in het voordeel van de binnenlandse voetballers als die regeling wordt bijgesteld.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer John Sauwens: Wat we ooit met de splitsing beoogd hebben, is dat we een duidelijke lijn zouden krijgen tussen het profvoetbal en het amateurvoetbal. Dat is niet helemaal gelukt. Daarom denk ik dat we op termijn het decreet op de federaties eens moeten herbekijken.

Het profvoetbal is een totaalgebeuren, een evenementsgegeven, waar heel veel financiële middelen in rondgaan. Het is belangrijk dat men de federaties zou kunnen verplichten om de jeugdopleiding mee te financieren met het deel van een soort heffing op de televisiegelden en

op de transfersommen die worden uitgekeerd. Dat systeem bestaat in een aantal sporttakken. Anderzijds moeten we fier zijn op het feit dat de Belgische en de Vlaamse jeugdopleiding enorme resultaten boekt. Ik heb in de wandelgangen vernomen dat er in het Britse parlement een interpellatie wordt gehouden over het feit dat er te veel Belgen de plaatsen van de jonge Britse spelers komen innemen. Dat is een grapje. (*Gelach*)

Maar we mogen toch wel fier zijn dat echte Belgen zoals Benteke, Hazard, Dembélé en Lukaku het zo goed doen. Dat is onder andere te danken aan de snel-Belgwet, maar dat debat ga ik zeker niet aantrekken. We zijn wel fier dat onze jongens het goed doen, of het nu Simon Mignolet of Thibaut Courtois is. Onze jeugdopleiding is op een aantal punten zeer, zeer goed.

Het punt is: waar kunnen we overheidssubsidie naartoe draineren, en op welke manier moet dat gebeuren? Dat is de grote vraag. Hoe kunnen we beletten dat de grote clubs doen wat indertijd is begonnen in Virton? Virton huurde spelers uit Noord-Frankrijk in en gaf geen euro meer uit aan jeugdopleiding. Dat moeten we absoluut verbieden, want dan zijn we ver van huis, en dan mag daar geen euro Vlaams belastinggeld naartoe gaan.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Voorzitter, minister, collega's, op sommige plaatsen is er inderdaad een probleem. De vraag die moet worden gesteld, is hoe de overheid daarop kan ingrijpen.

Het voetbalgebeuren moet inderdaad vanuit twee dimensies bekeken worden. Ten eerste is het een belangrijke economische factor. Maar ik wil er hier ook op wijzen dat clubs ervoor waarschuwen dat er niet alleen op korte termijn mag worden gedacht. Door de ingreep die nu gebeurt bij het eerste elftal van KV Turnhout, is er een massale uitstroom van jeugdspelers uit die club, die, mede gestuurd door hun ouders, hun heil gaan zoeken bij clubs in de hele omgeving. Dat toont aan dat men fout bezig is.

Onze decreetgeving met betrekking tot federaties is duidelijk. Daar worden duidelijke klemtonen in gelegd. Maar er wordt niet altijd eenzelfde wijsheid aan de dag gelegd bij clubbestuurders. Ik vind dat wij de vinger mogen opsteken en zeggen dat men daar fout bezig is, maar nu meteen decreetgevend gaan optreden, is een brug te ver.

De heer Philippe De Coene: Ik sluit me aan bij de laatste pleidooien. Het zou onverstandig zijn om, geconfronteerd met een fenomeen als in Turnhout, ons meteen af te vragen of we al die investeringen nog wel moeten doen. Het tegendeel is waar. Als je een tegengewicht wilt bieden aan het cynisme dat op sommige plaatsen wordt gehanteerd, moeten we net doen waar we nu mee bezig zijn, en eventueel zelfs versterkt.

Ik heb me niet te moeien met het sportbeleid van deze voetbalclub, maar ik vraag me af of dat op de lange termijn wel een verstandige keuze is. We hebben in het verleden al enkele voorbeelden gekend. Op korte termijn garandeerde dat wel enig succes en spektakel, omdat het bij wijze van spreken 'exotisch' is, in alle betekenissen van het woord. Maar de vraag is of het lang blijft duren. Dikwijls is dat niet het geval.

Het zou spijtig zijn mocht de minister ook de lokale initiatieven niet steunen. Als we steun geven aan voetbalclubs in de liga of in andere reeksen, doen we dat meestal als lokale besturen, met in het achterhoofd de uitbouw van een goede jeugdwerking. Dat is meestal een *conditio sine qua non* om de steun te geven. Ik pleit er dus voor om dat voort te zetten op de lijn waar we nu mee bezig zijn.

De heer Sauwens wees er al op dat de Engelse competitie gekleurd wordt door Belgen. Vandaag wordt in een artikel in *De Standaard* nog een ander fenomeen beschreven, namelijk dat er nu ook al in de jeugdreeksen van het Engelse voetbal een invloed van Belgen is. Onze jonge Belgen of jonge Vlamingen worden nu al opgepikt door Britse clubs op de leeftijd van 14, 15, 16 jaar. Gelukkig, zegt men, is er ook nog veel talent in eigen land. In Limburg bijvoorbeeld is er iemand die nu al de top wordt voorspeld. Het bewijst dat we per saldo goed

aan het werken zijn met onze clubs. Ik wil daarom namens mijn fractie vragen om dat beleid te continueren, eerder dan ons beleid negatief af te stemmen op een spijtige wending bij één club.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mijnheer Wienen, je kon vroeger ook voetbalbelg zijn. In die tijd had je Lund, Eklund, Kodat en Riedl die samen op het veld stonden. Dat waren er dus meer dan drie. *(Opmerkingen. Gelach)*

Collega's, ik wil met een aantal cijfers aangeven of er nu wel of niet sprake is van internationalisering. We hebben bij alle clubs in derde nationale, waar ook KV Turnhout actief is, navraag gedaan. Er zijn 18.890 spelers tussen 16 en 35 jaar speelgerechtigd in derde klasse. Onder hen zijn er 17.573 Belgen en 1317 buitenlanders. Van die laatste groep komen er 228 spelers van buiten Europa. Van alle voetballers in derde nationale heeft dus 7 procent niet de Belgische nationaliteit. Als je kijkt naar het aantal spelers van buiten Europa, gaat het om 1,2 procent.

In de totale Belgische bevolking zitten in diezelfde leeftijdscategorie 1.201.283 Belgische mannen en 158.903 mannen met een andere nationaliteit, van wie 70.946 mannen een nationaliteit van buiten de EU hebben. Het percentage niet-Belgen is hier 11,7 ofwel 4,7 procent hoger dan in de derde klasse van het voetbal. Het percentage mannen van buiten Europa is 5,2 procent, dus opnieuw 4 procent hoger dan in dezelfde leeftijdsgroep in het voetbal.

Mij lijkt het dus dat, buiten een uitzondering, de groep uit derde nationale een weerspiegeling is van de samenstelling in onze maatschappij. Eigenlijk zijn er verhoudingsgewijs meer Belgen in het voetbal dan in de maatschappij.

Het gaat hier mijns inziens niet om een structureel probleem, maar om een geïsoleerd probleem. Net als iedereen in de commissie vind ik het betreurenswaardig dat een club zijn toevlucht zoekt tot het aantrekken van buitenlanders om de sportieve redding te verzekeren. Dat is geen goede zaak.

Vanuit de Voetbalfederatie Vlaanderen (VFV) worden er veel acties ondernomen – en ik vind dat zij heel goed werk leveren – om het belang van een goede jeugdwerking en ook de doorstroming van jonge talenten, ongeacht hun nationaliteit, naar het volwassenenvoetbal te stimuleren. Niet het minst via de trainersopleidingen in het voetbal, waarbij de VFV sinds haar erkenning in 2009 een structurele partner is van de Vlaamse Trainersschool, wordt het belang van het bieden van kansen aan de eigen jeugdspelers wekelijks in de verf gezet. Ik ben het eens met alle sprekers die vinden dat dat zeker moet worden voortgezet.

Jaarlijks worden ongeveer tweeduizend voetbaltrainers alsook een groot aantal technisch verantwoordelijken jeugdopleiding opgeleid volgens de principes van goede jeugdtraining en het geven van kansen op doorstroming, zowel in functie van het amateur- als van het elitevoetbal. Ik moet eerlijk zeggen: als er iets is gelukt in die opsplitsing van de Voetbalbond, is het wel de jeugdtraining, zoals de heer Sauwens ook al naar voren bracht.

Het belang van dit alles wordt beleidsmatig door de VFV bijkomend onderstreept door middel van een labelingsysteem, waarbij de jeugdteams van clubs op basis van de kwaliteit van hun jeugdwerking worden ingedeeld. De VFV neemt haar verantwoordelijkheid echt op. Op die manier worden kwaliteitsverhogende initiatieven van clubs gestimuleerd, die er ook voor zorgen dat de jeugdwerking binnen Vlaamse voetbalclubs verhoogt.

Aangezien er dus van een internationalisering geen sprake is – buiten die ene uitzondering, die we niet tot regel mogen verheffen, het geïsoleerde geval van KV Turnhout – zijn er geen structurele gevolgen voor het jeugdvoetbal dat via de VFV gesubsidieerd wordt door de Vlaamse overheid. Ondanks haar jonge leeftijd heeft de VFV dus de facultatieve opdracht jeugdsport kwalitatief ter harte genomen en zal dat ook verder blijven doen. Ik zie dan ook geen echte redenen om vandaag in te grijpen op wetgevend vlak.

De heer Wim Wiene: Minister, uw redenering waarbij u percentages uit derde nationale vergelijkt met de hele bevolking is weinig interessant voor het fenomeen dat zich op dit moment in de lagere regionen afspeelt, al is derde klasse niet laag. Ik heb in mijn vraag natuurlijk het meest extreme geval verwerkt: in Turnhout is een heel elftal met trainersstaf aan de kant gezet. Dat is inderdaad een uitzondering. Interessanter was geweest als u eens de cijfers en percentages had bekeken van buitenlandse spelers in derde klasse door de jaren heen. Dan zie je wel die toename.

Ik heb niet willen zeggen dat het helemaal fout loopt met de subsidiëring van het jeugdvoetbal en de opleidingen jeugd of dat die opleidingen slecht zijn. Dat is geenszins de bedoeling van mijn vraag. Alleen heb je buiten het subsidiëren en steunen van de jeugdopleidingen en het jeugdvoetbal, nog één belangrijk aspect: de jongere zelf. De jongere moet trainen, spelen in de jeugd ploegen en moet de nodige discipline opbrengen om dat vol te houden. Waarom zou die jongere dat volhouden als hij op voorhand weet dat de kansen om ooit in een eerste elftal te komen, miniem zijn? Met dat probleem worden we nu geconfronteerd.

Daarom ben ik blij dat de heer Sauwens zegt dat we misschien eens moeten bekijken of er geen lichte aanpassing kan gebeuren aan het decreet. Op dit moment blijft Turnhout subsidieerbaar. Turnhout maakt geen enkele fout tegen de voorwaarden die in het decreet staan om gesubsidieerd te worden, wat jeugdopleiding betreft. Bijkomend heb je daar wel het fenomeen dat al die jeugdspelers geen enkele kans maken om in dat eerste elftal te komen. Dat kan toch niet de bedoeling zijn bij het subsidiëren van een jeugdopleiding. Dat is de kern.

Ik blijf het een verontrustende evolutie vinden. Als je kijkt naar de cijfers van de afgelopen vijf of tien jaar tot vandaag in de lagere reeksen van het voetbal, stel je wel een fenomeen van internationalisering vast. Veel jeugdspelers haken inderdaad af. Dat is heel duidelijk gezegd. Bij Turnhout is er een leegloop van jeugdspelers door dit fenomeen. Ik weet dat Turnhout een uitzondering is en het meest extreme voorbeeld, maar we zien dat ook bij andere clubs.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over De Gordel 2013
- 744 (2012-2013)

Vraag om uitleg van mevrouw Irina De Knop tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over het voortbestaan van De Gordel
- 753 (2012-2013)

Vraag om uitleg van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de toekomst van De Gordel
- 774 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Voorzitter, minister, collega's, in het voorjaar van 2012 werd de toekomst van De Gordel besproken in de commissie. Naar aanleiding van verschillende vragen gaf u het volgende aan, minister: "De gesprekken over het nieuwe – of beter: gerestylede – evenement in 2013 moeten snel starten, nog voor de zomer. We moeten uitzoeken of het haalbaar is en wat er kan om het unieke Vlaamse karakter van de Vlaamse Rand te bevestigen met dit familiale sportevenement. Misschien komen we tot een nieuwe invulling, aangepast aan de tijdsgeest en afhankelijk van de nieuwe partners die mee hun

schouders willen zetten onder dit grootse evenement. De Gordel bestaat. De Gordel blijft bestaan. Er kan een vernieuwde versie komen, maar alle bestaande elementen zullen in de volgende Gordel terug te vinden zijn.”

Het nieuwe evenement zou de Vlaamse Rand in de kijker blijven plaatsen, maar niet alleen op sportief vlak. Er zou samenwerking worden gezocht met bijvoorbeeld de sector Toerisme. Recent trok de nieuwe gedeputeerde van de provincie Vlaams-Brabant aan de alarmbel. Tom Dehaene riep alle betrokkenen op om snel knopen door te hakken zodat de vernieuwde Gordel een groot feest blijft in zijn prachtige regio.

Hij zei echter dat het overleg niet vlot verloopt. Ik citeer hem: “Het laatste dat ik heb gehoord, is dat Bloso zich zou beperken tot een evenement in zijn domein en voor de organisatie van het gebeuren in de Vlaamse Rand in de richting van de provincie zou kijken. Dit is op zich geen slechte zaak, maar wij hebben daar de middelen niet voor, noch de knowhow. Bloso, die De Gordel in drie decennia heeft opgebouwd, zou dat beter doen.”

Minister, komende vrijdag bespreekt de ministerraad een conceptnota ‘Op weg naar een nieuw creatief, sportief, familiaal, toeristisch en cultureel evenement in de Vlaamse Rand rond Brussel. Bouwstenen voor een opvolger van De Gordel vanaf 2013’. Ik hoop dat u een antwoord wilt geven op mijn vragen over de toekomst van de nieuwe Gordel.

Minister, hoe reageert u op de oproep van de heer Dehaene? Hoeveel staan Bloso en de andere partners in het proces inzake de vormgeving van de totaal nieuwe aanpak voor De Gordel? Welke denklijnen en visies werden hierover bestudeerd en onderzocht? In hoeverre klopt het dat Bloso enkel nog een evenement zal organiseren in zijn domein in Hofstade, maar voor het gebeuren in de Vlaamse Rand vooral in de richting van de provincie kijkt? Minister, ik hoop dat u een tipje van de sluier zult oplichten, zodat we vanavond goed kunnen slapen.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Minister, dit onderwerp is al enkele keren aan bod gekomen in deze commissie. Bij de bespreking van de beleidsbrief Vlaamse Rand heb ik dat zelf ook aangekaart. Inmiddels zijn we februari 2013, en voor ons is het vooralsnog onduidelijk of De Gordel al of niet in zijn nieuwe jasje zal kunnen plaatsvinden.

De oproep van de gedeputeerde van Vlaams-Brabant tijdens de nieuwjaarsreceptie van vzw ‘de Rand’ heeft ons niet meteen gerustgesteld, en dat is nog maar een kleine week geleden. Bloso zou zich willen beperken tot het verzorgen van een evenement in het provinciaal domein in Hofstade en wil de organisatie in de Rand overlaten aan de provincie. Volgens de gedeputeerde zijn daar noch middelen, noch voldoende knowhow voor en hij roept de Vlaamse Regering op om opnieuw een initiatief te nemen om dit evenement te laten voortbestaan.

Sinds vorig jaar dringen verscheidene Vlaamse volksvertegenwoordigers erop aan om duidelijkheid te krijgen over de toekomst van De Gordel. Vandaag is er nog geen zicht op een duidelijk concept. Van minister Bourgeois, die bevoegd is voor de Vlaamse Rand, vernamen we dat hij het nieuwe concept van De Gordel ondersteunt en er zijn medewerking aan wil verlenen, onder andere met vzw ‘de Rand’, maar ook vanuit zijn bevoegdheid Toerisme. Dat leek me heel hoopvol te zijn.

Minister, ondanks uw belofte en die van minister Bourgeois is het voor de leden van dit parlement nog altijd onduidelijk wat het engagement is van de Vlaamse Regering voor 2013. Ik heb vernomen dat het overleg niet bepaald vlot verloopt en dat er geen volledige eensgezindheid is. Het blijft uiteraard ook gissen naar de rol en de taken van de verschillende partners. Het schoentje lijkt financieel te knellen.

Minister, net als wij bent u wellicht ook bezorgd dat de timing in het gedrang komt als we in september klaar willen zijn voor een nieuwe editie. Voor de mensen uit de Vlaamse Rand mag duidelijk zijn dat dit evenement ons heel na aan het hart ligt omdat het de Vlaamse Rand

op een positieve sportieve manier in de kijker zet. Het is ook een reflectie van een recente politieke geschiedenis. Maar dat is nog niet eens het belangrijkste voor heel wat mandatarissen uit de Vlaamse Rand, wel dat onze streek op een positieve manier wordt benaderd en dat deze Vlaamse Regering er ook de nodige middelen voor vrijmaakt.

Minister, kunt u de huidige stand van zaken in het overleg toelichten, nu we weten dat er een conceptnota klaarligt? Kunt u bevestigen dat De Gordel voor u een familiaal sportevenement moet blijven? Welke rol moet Bloso daarin spelen? Zult u dat dit jaar al combineren met een extra toeristisch luik? Wie zijn daarin de belangrijke partners? Welke overheid zal een nieuwe editie ondersteunen? Wat is het budget van de verschillende overheden die daarvoor moeten zorgen?

Ik hoop dat het met de conceptnota anders wordt, maar tot voor een paar dagen was het nog onduidelijk of de organisatie van De Gordel dit jaar in gevaar komt. Wordt er heel binnenkort een beslissing genomen over het programma voor 2013? Welke concrete acties onderneemt u?

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, ik ga niet alles herhalen wat hier is gezegd. Ik hoop in elk geval dat we niet terechtkomen in een verhaal van self fulfilling prophecy: dat men begint te twijfelen aan een evenement dat al bestaat en dat die twijfel zo groot wordt dat het evenement uiteindelijk verdwijnt. Vorig jaar was het ook al bijna zover. Er bestond twijfel of De Gordel nog wel moest plaatsvinden, of dat nog wel opportuun was. Uiteindelijk heeft De Gordel dan toch plaatsgevonden – misschien met iets minder succes, maar daar gaat het hier niet om.

Nu staan we opnieuw voor de vraag: wat met de komende Gordel? Komt hij er nog en zo ja, in welke vorm? Zal het nog wel De Gordel zijn? Het was inderdaad de nieuwe bestendig afgevaardigde de heer Dehaene die in de rand van de nieuwjaarsreceptie van vzw 'de Rand' zijn ongerustheid daarover uitte. Hij zei nog altijd van niets te weten, terwijl de provincie toch altijd een partner geweest is geweest in de organisatie van De Gordel. Het wordt toch wel tijd dat er schot in de zaak komt en dat er duidelijkheid komt.

Minister, De Gordel is altijd én een sportief gebeuren én een familiaal gebeuren geweest. Maar het is ook een politiek gebeuren. Daar situeert zich trouwens de oorsprong van De Gordel. Laten we dat niet onder stoelen of banken steken: het was niet alleen maar ook het benadrukken van het Vlaams karakter van de Rand. En het is niet omdat BHV gesplitst is – over de manier waarop gaat het vandaag niet – dat er geen probleem meer zou zijn in de Rand, dat er geen nood meer zou zijn aan het benadrukken van het Vlaamse karakter ervan. Dat is dus niet waar. Ik weet ook dat De Gordel geëvolueerd is, dat er nieuwe elementen zijn bijgekomen in de loop der jaren, maar er was altijd die sokkel. Je deed De Gordel in de Rand, met de vijf vertrekpunten, met dat sportieve, familiale en politieke karakter. Met wat we nu horen, dreigt de sokkel gewoon weg te vallen. Want indien het nu zou gaan over twee evenementen in de provinciale domeinen van Hofstade en Huizingen, dan is het De Gordel niet meer. Dat is geen Gordel meer, maar dan ontdoet men De Gordel van zijn betekenis. Dat mag de bedoeling niet zijn.

Minister, deelt u onze ongerustheid? Is de ongerustheid van de heer Dehaene terecht? Wat is de stand van zaken? Wij hopen dat u ons een bevredigend antwoord kan geven, namelijk dat De Gordel dit jaar op min of meer dezelfde manier opnieuw kan plaatsvinden, zoals die al meer dan dertig jaar heeft plaatsgevonden. Kortom, minister, breng alstublieft een beetje licht in de duisternis.

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro: Als de Vlaamse Regering vrijdag effectief beslist, hoe snel zal er dan gecommuniceerd worden met de steden en de gemeenten op het huidige of toekomstige traject? Niet alleen gemeenten, maar ook heel wat lokale verenigingen maken gebruik van De

Gordel om hun beste beentje voor te zetten, om activiteiten te organiseren en om hun werking in de kijker te zetten. Net zoals van andere grote evenementen, zoals Werchter, leven ook heel veel lokale verenigingen van de opbrengsten die ze die zondag halen uit de verkoop van allerhande dingen. Ook zij wachten op nieuws.

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Ik sluit me graag bij deze vragen aan. Er moet duidelijkheid komen. De Gordel is een initiatief dat om drie redenen heel belangrijk is. Ten eerste is het een belangrijk sportief gebeuren, waar ook internationaal belangstelling voor is. Je mag dit evenement niet verliezen. Ten tweede is het een toeristisch ontsluiten van een van de mooiste plekken van Vlaanderen. Ten derde bevestigt De Gordel nog altijd het Vlaamse karakter van de Rand. Ook na de splitsing van BHV zal dat nodig zijn.

Reden te over dus om duidelijkheid te verschaffen, en u moet die duidelijkheid verschaffen, minister. Niet Bloso, niet mevrouw Galle moet daarover beslissen, maar u, als onze Vlaamse minister van Sport. Het zou al te gek zijn dat we enerzijds De Gordel laten wegwijnen, maar anderzijds tienduizenden euro's uittrekken om van de Mont Ventoux een Vlaamse berg te maken. (*Gelach*)

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik zal uiteraard niet ingaan op het prachtige Mont Ventoux-gebeuren dat elk jaar plaatsgrijpt. Ik nodig u uit om eens mee te gaan naar de Mont Ventoux, mijnheer Sauwens, want het is echt wel de moeite. Maar ik wil heel duidelijk stellen dat die twijfel van mijn kant nooit bestaan heeft, ook niet bij de 32e editie. Ik heb overall, altijd duidelijk gezegd dat na de 31e de 32e editie zou plaatsvinden. U zult nergens, nergens vinden dat er geen initiatief wordt genomen voor een editie in 2013. Of het De Gordel wordt zoals we hem nu kennen, dat is iets anders, maar er is geen twijfel dat hij zal plaatsvinden.

De conceptnota moet eerst door de regering worden besproken en niet eerst in het parlement. Maar zonder de nota al te geven, kan ik u wel genoeg zeggen. Ik heb ook kennis genomen van de uitspraken van gedeputeerde Dehaene. We mogen ook niet vergeten dat hij een nieuwe gedeputeerde is, hij is nog niet lang in functie. Ik kan u zeggen dat we reeds vorig jaar, bij de voorbereiding van de 'laatste klassieke Gordel' een aantal afspraken hebben gemaakt, onder andere met Bloso, de vzw 'de Rand' en de provincie Vlaams-Brabant, rond een nieuw concept. Met die partners is er regelmatig gesproken. Ik heb vooral met Bloso gepraat, mijn collega Bourgeois met de provincie en vzw 'De Rand'. Er zijn bilaterale gesprekken gevoerd om te kijken wat de mogelijkheden zijn voor een nieuw evenement en om de organisatie op dat vernieuwd evenement voor te bereiden.

Die bilaterale gesprekken hebben geresulteerd in een aantal krijtlijnen, die in een concreet voorstel gebundeld zijn, dat we morgen aan de Vlaamse Regering voorleggen, zoals sommigen al, zeer goed geïnformeerd, wisten te melden. Ik verwacht dat de regering dat voorstel zal goedkeuren. Bij manier van spreken de dag of het uur nadien starten we dan opnieuw, met de steun van de regering, met de gesprekken met de structurele partners om het geheel bij elkaar te brengen.

Ik kan u echter geruststellen: we gaan in 2013 voor een nieuw Vlaams, recreatief, sportief, familiaal, toeristisch én cultureel evenement in de Vlaamse Rand rond Brussel, als die nota morgen wordt goedgekeurd. We hopen uiteraard dat we u allemaal, al diegenen die zo sterk pleiten voor het behoud van De Gordel, zullen terugzien op de eerste zondag van september. Dan zal die aangepaste Gordel immers plaatsgrijpen.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik ben blij dat de zekerheid bestaat dat er een nieuw evenement komt, de nieuwe Gordel, de lightversie, de maxiversie. Het is me om het even hoe men dit noemt, zolang het maar blijft bestaan. Het is

immers een aantrekkelijk eendagsevenement dat moet blijven bestaan, maar dan gewoon anders. We steunen u daar dus totaal in.

We kunnen ook begrijpen dat u niet veel kunt zeggen, omdat de ministerraad daar eerst over moet beslissen, maar ik hoop dat u doet wat u zegt, dat u een uur nadat die beslissing is genomen, al stappen zet om dit wereldkundig te maken, zodat iedereen weet wie of wat dit moet doen. We blijven dit zeker allemaal volgen. Daarna moeten de diverse actoren spoed zetten om dat nieuwe concept voor te bereiden. Er moet inderdaad duidelijkheid komen voor iedereen, op elk niveau, voor een Gordel die een aantal traditionele elementen bevat, maar die ook is aangepast volgens nieuwe, innovatieve concepten en acties. Onze fractie kan dat zeker steunen.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Minister, ik dank u voor uw heel korte antwoord. Ik neem dat dit alles te maken heeft met het feit dat de regering die nota nog moet bespreken. Ik vind het wel bijzonder jammer dat u zelf niet al meer vertelt over hoe u de zaken ziet. Dit parlement zou immers zeker mee kunnen nadenken met u. We zouden uw visie mee kracht kunnen bijzetten, indien we wisten wat die visie precies is, natuurlijk. U hebt het engagement gegeven dat die Gordel er zal komen. Toch heb ik een aantal bedenkingen.

Ik betreur ten zeerste dat vorig jaar is meegedeeld dat het de laatste Gordel zou zijn. Alleen al door die communicatie is er wat afbreuk gedaan aan het evenement. U had die communicatie die er daarover toch is geweest op de openbare omroep en andere omroepen, kunnen voorkomen of snel bijsturen door heel snel met dat vernieuwde concept voor de dag te komen. U had kunnen belichten hoe dat er dan zou uitzien. U had kunnen stellen dat er inderdaad een toeristisch onderdeel aan zou worden gebreid en dat er andere partners bij zouden worden betrokken. Op zich zijn dat immers allemaal heel goede ideeën, maar ook al is er een conceptnota, eigenlijk had die beslissing er al langer moeten zijn. Dat mogen we niet onder stoelen of banken steken. Men heeft een jaar stilgezeten.

Ik heb ook eens mijn voelhoorns uitgestoken. Ik heb heel recent vernomen van partners die toch wel heel nauw hadden moeten zijn betrokken, dat hierover op het terrein heel weinig duidelijkheid bestaat. U stelt dat er veel bilaterale gesprekken zijn geweest. Dat kan misschien zo zijn, maar ik vraag me dan wel af of die partners zelf kennis hebben van de conceptnota die zal worden voorgelegd aan de regering.

Ik kan alleen maar mijn collega's bijtreden en duidelijk stellen dat het jammer zou zijn mocht er een jaar verloren zijn gegaan. Ik hoop dat dit geen optie zal zijn, maar als dit nu een lightversie wordt, dan zou dat echt een gemiste kans zijn om in de toekomst opnieuw iets moois van dit evenement te maken. We moeten dit even groots en misschien nog wel groots zien dan de vorige edities, aangezien die andere partners daarbij kunnen worden betrokken, zodat we die Vlaamse, groene Rand rond Brussel kunnen blijven bevestigen. Het zou toch wel heel vreemd zijn, mochten N-VA-ministers in een Vlaamse Regering net diegenen zijn die de kracht van De Gordel loslaten.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister, uw antwoord is ontgoochelend, omdat u niets hebt gezegd. Toen u stopte met uw antwoord, dacht ik dat dit de inleiding was en dat we vervolgens een antwoord zouden krijgen op onze vragen. Maar neen, dat was blijkbaar uw antwoord, want alles moet naar de regering en blijkbaar mogen we hier in dit parlement nog niet weten welke richting het uit gaat. Het enige dat we vandaag weten, is dat er een evenement zal zijn, punt. Het zou er nog maar aan ontbreken dat u hier zou komen zeggen dat De Gordel verleden tijd is.

We hadden toch wel graag iets meer geweten over dat nieuwe concept en wat er eventueel fout was aan De Gordel zoals die zich tot nu toe heeft ontwikkeld en heeft plaatsgevonden, met die

drie pijlers, het sportieve, het familiale en het politieke, namelijk dat Vlaamse karakter. Daar hebben we niets over vernomen. Wil men daar nu ook een toeristische dimensie aan geven, waarom niet? Wil men het culturele iets meer benadrukken, waarom niet? Daarom had ik het over die sokkel, die het succes is geweest van die Gordel. Die sokkel mag niet verloren gaan. Men stopt de Ronde van Vlaanderen immers ook niet weg in een provinciedomein. Dat doe je niet. Het is niet omdat die Ronde van Vlaanderen al honderd jaar bestaat dat die aantrekkingskracht weg is.

In die zin zijn we dus ontgoocheld, maar goed, het zal afwachten zijn wat de Vlaamse Regering morgen al dan niet beslist, en dan zullen we terug naar deze commissie komen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik sluit me helemaal aan bij mijn collega's. Dat zeg ik vooraf, want straks zal ik iets zeggen dat misschien niet zo goed valt.

Geheel terzijde, ik vind het evenement van de Ventoux zeer interessant. Ik ben wel eens meegegaan en ik zou dat graag nog eens doen. Het is fantastisch. Ik kan het iedereen aanbevelen. Op één dag drie keer de Mont Ventoux van een andere zijde oprijden, het is een belevenis op zich, echt waar, vooral als men dan naar beneden mag rijden in storm en hagel.

Minister, wat De Gordel betreft, doe ik dus niets af van wat de andere leden zeggen. Ik heb zelfs vertrouwen in uw conceptnota zonder dat ik ze ken. Je voelt toch aan de druk in deze vergadering, als dat ook een beetje op de interkabinettenwerkgroepen (IKW's) en op het interministerieel overleg doorwerkt, dat er een mooi evenement uit komt. Ik heb een vraag die me is ingefluisterd door een Brusselaar: waarom blijven ze toch altijd rond Brussel rijden en waarom zouden ze niet het Vlaamse karakter van Brussel in het verhaal kunnen meenemen in de toekomst?

De voorzitter: De heer De Ro heeft het woord.

De heer Jo De Ro: Ik wil opmerken, minister, dat uw collega-minister Lieten deze week met een concept over de regionale televisie wel eerst naar de commissie is gekomen, waarover we een open debat hebben gehad. Dat had hier ook kunnen gebeuren.

De voorzitter: Mijnheer De Ro, u bent nog niet zo lang lid van deze commissie. Ik hoef de minister niet te beschermen, maar uit de meer dan drie jaar dat we hier actief zijn, blijkt dat minister Muylers toevallig een van de ministers is die altijd zeer proactief naar het parlement komt met documenten ter bespreking. Het zou kunnen lijken dat dat niet het geval is. Ik wil dit toch even zeggen in het algemeen. Blijf komen en u zult zien dat dit een schaarse uitzondering is, en dan nog.

Minister Philippe Muylers: Mevrouw De Knop, zaai geen twijfel, er komt een Gordel. U zegt: ik zal dan zien of er iets komt. Dat hebt u letterlijk gezegd. Ik wil de twijfel wegnemen. Zaai er geen. De eerste zondag van september verwacht ik dat jullie allemaal aanwezig zijn. Zeker u kunt als burgemeester van een van de betrokken gemeenten, met name Lennik, mee actief zijn. Wij zullen na de conceptnota zeer snel met u contact opnemen om ervoor te zorgen dat u daar vol enthousiasme aan kunt meewerken.

Mevrouw Irina De Knop: U hebt zelf twijfel gezaaid door zo lang te wachten met een beslissing, minister.

Minister Philippe Muylers: Ik ben het daar fundamenteel mee oneens. Je kunt twee dingen doen. Je kunt met de oude deputatie iets afsluiten terwijl je weet dat er een nieuwe deputatie komt, en je moet een draagvlak creëren. Dat is wat we doen. De manifestatie komt er, niettegenstaande er mensen zijn die dat liever niet zouden hebben. Maar ze komt er, en er is nooit twijfel over geweest bij mij en in hoofde van minister Bourgeois. Dat weet u. We hebben dat altijd herhaald.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de resultaten van de door NADO Vlaanderen in 2012 uitgevoerde dopingcontroles - 758 (2012-2013)

Vraag om uitleg van mevrouw Ulla Werbrouck tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de aanstelling van Vlaamse controleartsen in het kader van het antidopingbeleid - 759 (2012-2013)

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Recent werden de resultaten bekendgemaakt van de dopingcontroles door de Nationale Antidopingorganisatie Vlaanderen (NADO) in 2012. Er vonden in het totaal welgeteld 2166 dopingtests plaats, waarvan 1389 binnen wedstrijdverband, 672 buiten wedstrijdverband en 105 in fitnesscentra. Binnen wedstrijdverband werden in minder dan 5 procent van de tests dopingpraktijken vastgesteld. Buiten wedstrijdverband stelde men bij 2 sporters een dopingpraktijk vast. In de fitnesscentra blijft het probleem verontrustend met een percentage van een kleine 30 procent die doping nemen. De sporten waarbij het hoogste aantal dopingpraktijken werd gevonden, zijn bodybuilding met 33 procent, zaalvoetbal met 27 procent en kickboksen met bijna 14 procent.

Bij de dopingtests in fitnesscentra wordt, net als in de vorige jaren, een verontrustend hoog percentage dopinggevallen genoteerd, namelijk een goede 28 procent. We spreken hierbij over het gebruik van anabolica in 90 procent van de gevallen, en om weigeringen in 10 procent van de gevallen. Het is belangrijk dat we beseffen dat het percentage in de realiteit nog hoger zal liggen omdat enkel gerichte controles worden uitgevoerd.

Volgens de persmededeling speelt het biologisch paspoort een steeds grotere rol in de bestrijding van dopinggebruik bij elitesporters. Door het nieuwe Antidopingdecreet kunnen dopingpraktijken nu in kaart worden gebracht. U weet dat ik bij de bespreking bedenkingen heb geuit bij het biologisch paspoort, omdat in de wetenschap nog altijd discussie bestaat of dit een sluitende methode is. Vlaanderen moest echter de mogelijkheid tot het opstellen van een biologisch paspoort in de decreetgeving inschrijven om WADA-conform (World Anti-Doping Agency) te zijn.

Minister, hoe beoordeelt u de dopingcontroles door NADO Vlaanderen in 2012? Vindt u het niet zeer verontrustend dat er nog altijd meer dan 28 procent positieve gevallen zijn in de fitnesscentra? Voor de fitnesscentra wordt al werk gemaakt van een samenwerking tussen NADO, politie en justitie. In welke mate zal deze samenwerking nog intenser worden en uitbreiden naar andere sporten?

In de beleidsbrief Sport 2012-2013 lees ik dat bijzondere aandacht zal gaan naar de fitnesssector met mogelijke acties op het vlak van begeleiding, afbakenen van bevoegdheid en verantwoordelijkheid, preventief onderzoek, voedingsadvies en promotie en verkoop van voedingsupplementen. Welke concrete acties zullen er effectief worden uitgerold in 2013?

In 2011 werden bij 125 elitesporters bloedafnames gedaan in het kader van het biologisch paspoort. Hoeveel waren er dat in 2012? Bij welke sporttakken worden in Vlaanderen bloedafnames gedaan in het kader van het biologisch paspoort?

Via De Morgen konden we vernemen dat een sportarts van in de jaren 90 tot halfweg 2004 sportarts was voor de Vlaamse Gemeenschap. Diezelfde sportarts was ook ploegarts bij de verschillende teams waar Lance Armstrong voor reed. Ook andere renners als Floyd Landis, Levi Leipheimer en David Zabriskie linkten de man aan doping.

Hans Cooman, coördinerend arts voor de dopingcontroles van de Vlaamse Gemeenschap, zei hierover het volgende: “Van Elslande is als controleur begonnen in de jaren negentig. En hij is van zijn taak ontheven in de eerste helft van 2004. Toen Van Elslande verbonden bleek met

een wielerteam, hebben we de samenwerking stopgezet. Of er een incident aan is voorafgegaan, weet ik niet meer.”

Het decreet van 25 mei 2012 betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport bepaalt dat de regering de erkenningsvoorwaarden bepaalt die aan de controleartsen gesteld worden. De regering erkent dan de controleartsen. Het bijhorende besluit bepaalt een aantal voorwaarden waaraan een arts moet voldoen om erkend te kunnen worden. De arts moet meerderjarig zijn, over het juiste diploma beschikken en zo meer.

Minister, in welke mate bent u ervan overtuigd dat de bepalingen uit het besluit van 15 oktober 2012 voldoende sluitend zijn om ervoor te zorgen dat de controleartsen van de Vlaamse Gemeenschap objectief, plichtsbewust en oordeelkundig zijn? Datzelfde besluit bepaalt dat de artsen een verklaring moeten ondertekenen en aan de NADO bezorgen, waarin ze zich ertoe verbinden de NADO een geschreven verklaring te bezorgen, waarin ze hun persoonlijke en professionele banden met sporters, sportverenigingen en wedstrijdorganisaties meedelen, en de NADO elk belangenconflict onmiddellijk te melden. Welke systematiek wordt door de regering toegepast om te bepalen of een controlearts erkend kan worden wanneer er persoonlijke en professionele banden bestaan met sporters, sportverenigingen en wedstrijdorganisaties? Welke maatregelen kan de Vlaamse Gemeenschap nemen wanneer een controlearts beschuldigd wordt van bijvoorbeeld belangenvermenging?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Ik heb de problematiek bij sporten als bodybuilding en fitness hier in het verleden ook al aangekaart. Uit de jaarcijfers blijkt dat de problematiek ernstig blijft. Er wordt niet alleen via controles, maar ook via actieplannen op ingezet. Als zo'n hoog percentage mensen aan de doping zit, is dat eigenlijk een plaag. Ik wil die bekommernis uitdrukkelijk uiten.

Ik betreur dat net in de fitnesswereld, die in principe de missie heeft om onze gezondheid te verbeteren, de plaag zo erg is. We moeten er echt op inzetten, minister, dat dat er helemaal – of toch in de mate van het mogelijke – uit gaat.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Mevrouw Werbrouck, de resultaten van de controles liggen in de lijn van de resultaten van de vorige jaren. Er is één uitzondering, namelijk zaalvoetbal. Op 18 gecontroleerden waren er 5 positief, waarvan 3 op cannabis – wat op zich niets te maken heeft met prestatiebevordering – en 2 op anabolen. In 2013 zullen we de controles voortzetten, ook in het zaalvoetbal, en dan zullen we zien of die bevindingen bevestigd worden.

Ondanks de preventiecampagne die we in 2011 samen met de fitnessorganisatie hebben opgestart, blijven de cijfers in de fitnesscentra verontrustend. Ik begrijp wel dat het hier om doelgerichte controles gaat, maar aan de andere kant weten we ook dat er altijd weer nieuwe stoffen zijn die nog niet via de urine kunnen worden opgespoord, wat het aantal positieven dan misschien weer onderschat.

We nemen bij de controles vooral fitnessclubs of -centra die gespecialiseerd zijn in krachtsport en bodybuilding en waarover voorinformatie aanwezig is. We moeten niet alle fitnesscentra over dezelfde kam scheren. Wij proberen gericht te werken. We mogen dat cijfer dus zeker niet zo maar extrapoleren naar de hele sector.

In andere sporten gaan we dat niet op die manier doen, want het dealen van die middelen is daar niet op dezelfde manier georganiseerd als in de fitnesscentra. Daar hebben we bovendien ook geen voorinformatie via de politie. Mocht dat wel zo zijn en de politie of een andere dienst komt met informatie, dan zullen wij natuurlijk meegaan. Maar op dit moment zijn er geen indicaties dat het op dezelfde manier gebeurt.

Ik wil een aantal initiatieven van De FitnessOrganisatie (DFO) opsommen, omdat het belangrijk is te benadrukken dat er echt werk van wordt gemaakt. Er zijn infosessies over

dopinggebruik voor fitnessuitbaters en trainers, in samenwerking met NADO Vlaanderen. Er is regelmatige communicatie over dopingpreventie naar de leden. Er is info over 'Say no to Doping' van het World Anti-Doping Agency (WADA). Er is een verplichte gedragscode, inclusief dopingconvenant, voor de leden en de clubs van DFO. Er is integratie van de risicoaspecten van dopinggebruik in de specifieke opleidingsmodules tot personal trainer.

Er is een ontwikkeling van het competentie management binnen de club, om verdere bijscholing te promoten. Er zijn de Fitcijn-campagnes, van fitness en medicijn, om gezondheidsgerelateerde lichaamsbeweging en bewustzijn te promoten. Er is heel de opvolging van en de actieve participatie in Europese initiatieven, zoals Fitness against Doping. Het zit op de juiste weg om daaraan te verhelpen.

Nieuw vanaf dit jaar is dat er cursussen rond antidoping en dopingpreventie worden opgenomen in alle Trainer B-opleidingen van de Vlaamse Trainersschool. Daarnaast is er in het kader van het plan algemeen en gezond sporten een brede sensibilisatie, om uiteraard alle dopinggebruik ethisch en medisch te ontraden.

In overleg met de betrokken nationale sportfederaties zijn er bloedafnames gedaan in het kader van het biologisch paspoort in vier sporten: atletiek (langeafstandslopers), wielrennen, duatlon en triatlon. Het gaat om het volgende aantal: atletiek 9 sporters, triatlon en duatlon 17 sporters, en wielrennen 125 sporters, waarvan 69 door de Nationale Antidopingorganisatie (NADO) van Vlaanderen en 56 door de Internationale Wielerveding (UCI). In totaal werd dus bij 95 sporters door NADO Vlaanderen bloed afgenomen en bij 56 wielrenners door UCI.

Voor vandaag iemand controlearts wordt, moet die een hele procedure doorlopen. Ik geef u de vijf stappen: theoretische opleiding met een schriftelijke proef, praktische opleiding via waarnemingen op het terrein, een praktische proef waarbij men zelf dopingcontrole uitvoert, een oplejsting, screening en desnoods schrapping van de persoonlijke bindingen met sportclubs of federaties en tot slot de ondertekening van de gedragscode, die ik u kan overmaken als u dat wenst. De laatste twee stappen zijn de belangrijkste naar aanleiding van uw vraag.

De controleartsen krijgen dus in se geen opdrachten waarbij een belangenconflict kan optreden. Als hij toch een opdracht zou krijgen waarbij een bepaald belangenconflict zou kunnen rijzen dat a priori niet kon worden ingeschat, is een controlearts verplicht dit onmiddellijk aan NADO Vlaanderen te melden. Daarenboven zijn de controleartsen in tegenstelling tot vroeger tijdens een controle steeds vergezeld van een erkende chaperon. Dat vind ik heel belangrijk. Daarmee wordt interne controle gerealiseerd.

In het slechtste geval kan de erkenning als controlearts te allen tijde worden ingetrokken. Om de objectiviteit, het plichtsbewustzijn en de oordeelkundigheid beter te kunnen evalueren, is sinds een tiental jaar het aantal controleartsen drastisch verminderd, om een beter zicht te hebben op wie wat doet en zodat er meer controle is op de controleartsen.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Dank u wel voor uw antwoord, minister. Het is inderdaad positief dat Vlaanderen heel veel dopingcontroles uitvoert. Als we vergelijken met Wallonië, zien we dat er daar acht- tot negenhonderd controles gebeuren. Daar zitten wij ver boven. Zolang het een klantvriendelijke controle is, kan ik dat enkel toejuichen.

Het is inderdaad opmerkelijk dat er zoveel positieve gevallen zijn bij fitness, bodybuilding en zaalvoetbal. Dat is heel verontrustend. Het heeft inderdaad met cannabis te maken, maar dat staat nu eenmaal op de lijst. De sporters weten dat het lang in het bloed zit als je het neemt. Ze weten dat het op de lijst staat, dus moeten ze zich er maar aan houden.

Ik vind de almaar groeiende bewustwording in fitness ook zeer verontrustend. Het ging van 19 over 25 naar 28 procent. Het heeft ermee te maken dat we gericht zoeken. Bodybuilding is erbij. Zoals u zegt, hebben we heel veel initiatieven als Say No to Doping, toch neemt het aantal dopinggevallen niet af. Dat blijft ons met de neus op de feiten drukken: we moeten er aandacht aan geven en nog meer controleren.

Zelfregulering is niet voldoende. Er is sturing nodig van de Vlaamse overheid. U moet concrete acties uitrollen, minister, maar niet overreguleren. Het is dansen op een slappe koord, maar u bent daar de laatste jaren een kei in geworden. De laatste jaren is er goed samengewerkt tussen politie, justitie en de NADO. Het is broodnodig om deze problematiek te blijven inperken en gerichte controles te doen waar er dopinggebruik bestaat. Ik ben ook heel blij dat er cursussen worden gegeven over alles wat met doping te maken heeft.

In verband met de controleartsen, vond ik het heel merkwaardig dat een voormalig dopingcontroleur van de Vlaamse Gemeenschap nu genoemd wordt in die dopingzaken. Je kunt je toch afvragen of die persoon altijd juist heeft gehandeld. U kunt er waarschijnlijk niet op antwoorden, maar ik zou er mijn hand niet voor in het vuur steken. Als je met de vinger aan de knoppen zit, kun je veel veranderen. Ik hoop natuurlijk van niet, want ik wil absoluut niet dat de naam van de Vlaamse decreetgever, wij allemaal, wordt bezoedeld door een onethische dopingcontroleur of ex-dopingcontroleur. Ik hoop dat we blijven ijveren voor een rechtlijnig beleid.

De voorzitter: De vragen om uitleg zijn afgehandeld.

■